

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

1073/2012

Valtioneuvoston asetus julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta

Annettu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2012

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) nojalla:

1 luku

Julkisten työvoima- ja yrityspalvelujen hankkiminen

1 §

*Julkisia työvoima- ja yrityspalveluja
hankkiva viranomainen*

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus vastaa julkisten työvoima- ja yrityspalvelujen hankinnasta. Työ- ja elinkeinotoimisto voi hankkia julkisia työvoima- ja yrityspalveluja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen määräämissä rajoissa. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä työ- ja elinkeinotoimistot voivat myös yhdessä suorittaa hankintoja.

2 §

*Työvoimakoulutusta koskevan tarjous-
pyynnön sisältö*

Sen lisäksi, mitä julkisista hankinnoista annetussa laissa (348/2007) ja valtioneuvoston asetuksessa (614/2007) säädetään tarjouspyynnön sisällöstä, työvoimakoulutusta koskevaan tarjouspyyntöön tulee sisältyä koulutuksen hinnan ja laadun välisen suhteen arvi-

oimiseksi tarvittava erittelypyyntö sekä ilmoitus siitä, että:

1) hankintaan sovelletaan työ- ja elinkeinoministeriön vahvistamia yleisiä hankintaehtoja koulutushankinnoista;

2) tarjouksesta tulee käydä ilmi opiskelijan oikeusaseman perusteet;

3) hankintahintaan sisällytetään koulutusaikaisten oppimateriaalien ja opetusvälineiden hinta.

Hankintahintaan ei sisällytetä asiakirjojen saamiseen tai lunastamiseen välittömästi liittyviä kustannuksia tai asiakirjoista viranomaisille suoritettavia maksuja, jos kyseessä on lupa, lisenssi tai muu vastaava asiakirja, jota koulutuksen tavoitteena olevassa ammatissa toimiminen edellyttää.

Jos tarkoituksena on hankkia työvoimakoulutusta julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) 5 luvun 7 §:ssä tarkoitettuna koulutuksen yhteishankintana, tarjouspyynnöstä tulee käydä ilmi työnantajan, yrittäjäksi aikovan henkilön toimeksiantajan tai yrittäjyys oikeudet luovuttavan yrityksen osallistuminen koulutushankintaan.

3 §

*Koulutuksen yhteishankinnasta päättäminen
ja hankintasopimus*

Jos työvoimakoulutusta hankitaan koulu-

tuksen yhteishankintana, työnantaja, yrittäjäksi aikovan henkilön toimeksiantaja tai yrittäjyysoikeudet luovuttava yritys saa osallistua tarjousten vertailuun ja arviointiin. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus tai työ- ja elinkeinotoimisto tekee päätöksen tarjouksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä.

Koulutuksen hankintasopimus voidaan tarvittaessa tehdä useammassa vaiheessa.

2 luku

Työllistymissuunnitelma ja sitä korvaava suunnitelma

4 §

Työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman rakenne

Työllistymissuunnitelma ja sitä korvaava suunnitelma muodostuvat kartoituksesta ja toimintasuunnitelmasta. Kartoitus sisältää työnhakijan arvioidun palvelutarpeen ja yhteenvetön työnhakijan tilanteesta. Toimintasuunnitelmaan merkitään yhteenveto työnhakijan tavoitteista sekä yksilöidyt sovitut toimet ja palvelut tavoitteen saavuttamiseksi, toimien ja palveluiden aikataulu sekä seurattatapa.

5 §

Työllistymissuunnitelman ja sitä korvaavan suunnitelman hyväksyminen ja arkistointi

Suunnitelman osapuolet hyväksyvät työllistymissuunnitelman tai sitä korvaavan suunnitelman toimintasuunnitelmaosion. Työnhakija hyväksyy suunnitelman sähköisesti siihen tarkoitettussa verkkopalvelussa tai allekirjoittamalla suunnitelman. Jos suunnitelma hyväksytään allekirjoittamalla, allekirjoitettu suunnitelma annetaan työnhakijalle. Työ- ja elinkeinotoimiston kappale hyväksytään ja arkistoidaan sähköisesti työ- ja elinkeinotoimiston asiakastietojärjestelmään. Jos kunnan edustaja on osallistunut suunnitelman laati-

miseen, kunnalla on pyynnöstä oikeus saada kopio suunnitelmasta.

3 luku

Työnvälitys Suomesta ulkomaille ja ulkomailta Suomeen

6 §

Kansainvälinen työnvälitys sopimusvaltiosta Suomeen tai Suomesta sopimusvaltioon

Työ- ja elinkeinotoimisto tarjoaa julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja työnvälityspalveluja työnhakijalle, joka haakeutuu työhön Suomeen valtiosta, jonka kansalaisilla on Suomea velvoittavien työvoiman vapaata liikkuvuutta koskevien kansainvälisten sopimusten perusteella oikeus saapua Suomeen hakemaan työtä ja ottaa sitä vastaan ilman työ- ja elinkeinotoimiston työvoimapolitiittista harkintaa (*sopimusvaltio*), tai joka haakeutuu Suomesta työhön sopimusvaltioon.

Työ- ja elinkeinoviranomainen tarjoaa julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 3 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja työnvälityspalveluja työnantajalle, joka etsii työntekijää 1 momentissa tarkoitettusta sopimusvaltiosta työhön Suomeen tai Suomesta työhön sopimusvaltioon.

7 §

Kansainvälinen työnvälitys muusta kuin sopimusvaltiosta Suomeen tai Suomesta muuhun kuin sopimusvaltioon

Työ- ja elinkeinotoimisto voi tarjota työnvälityspalveluja työnantajalle, joka etsii työntekijää muusta kuin 6 §:ssä tarkoitettusta sopimusvaltiosta työhön Suomeen, jos palvelujen tarjoaminen on tarkoituksenmukaista työvoiman saatavuuden kannalta.

Jos työnantaja etsii työntekijää Suomesta työhön muuhun kuin 6 §:ssä tarkoitettuun sopimusvaltioon, työ- ja elinkeinoviranomainen voi erityisestä syystä julkaista ja välittää tietoja avoimeksi ilmoitetusta työpaikasta.

4 luku

Valmennuksen ja kokeilun enimmäiskesto

8 §

Valmennuksen ja koulutuskokeilun enimmäiskesto

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 4 luvun 4 §:ssä tarkoitettua valmennuksen kesto on 12 kuukauden aikana enintään:

- 1) 20 päivää, kun kyse on työnhakuvalmennuksesta;
- 2) 40 päivää, kun kyse on uravalmennuksesta;
- 3) 50 tuntia, kun kyse on työhönvalmennuksesta.

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettua koulutuskokeilun kesto on kerrallaan enintään 10 päivää.

5 luku

Työvoimakoulutuksen opiskelijavalinta

9 §

Työvoimakoulutukseen hakeminen

Työvoimakoulutukseen haetaan sähköisesti siihen tarkoitettussa verkkopalvelussa. Työvoimakoulutukseen voi hakea myös työ- ja elinkeinoministeriön lomakkeella, joka jätetään allekirjoitettuna työ- ja elinkeinotoimistoon.

Jos koulutus toteutetaan koulutuksen yhteishankintana ja koulutus järjestetään pääasiassa tietyn yrityksen palveluksessa oleville työntekijöille tai vuokratyöntekijöille, työvoimakoulutukseen haetaan käyttämällä työ- ja elinkeinoministeriön vahvistamaa ryhmähakemuslomaketta, vastaavat tiedot sisältävää muuta lomaketta taikka sähköistä menettelyä.

Työvoimakoulutukseen hakevan on pyynnöstä toimitettava hakemuksensa liitteeksi opiskelijavalinnan ja koulutuksen suorittamisen kannalta tarpeelliset lisäselvitykset ja todistukset.

10 §

Opiskelijoiden valinta työvoimakoulutukseen

Opiskelijavalinnasta vastaavan työ- ja elinkeinotoimiston tulee varmistaa, että hakija täyttää koulutuksen yleiset ja kullekin koulutukselle erikseen asetetut muut pääsyaatimukset.

Opiskelijavalinnassa voidaan käyttää työ- ja elinkeinohallinnon ulkopuolisia asiantuntijoita, haastatteluja sekä soveltuvia testimenetelmiä.

Jos koulutus toteutetaan koulutuksen yhteishankintana, koulutuksen rahoittamiseen osallistuva työnantaja, yrittäjäksi aikovan henkilön toimeksiantaja tai yrittäjyys oikeudet luovuttava yritys voi osallistua opiskelijavalintaan valintaryhmän jäsenenä.

11 §

Valintapäätös

Valintapäätöksen tekee hankintasopimuksessa nimetty työ- ja elinkeinotoimisto. Valintapäätöksestä tulee ilmetä:

- 1) koulutukseen hakeneet;
- 2) valinnan perusteet ja valintamenettely;
- 3) valituksi tulleet, varasijoille valitut ja valitsematta jääneet hakijat;
- 4) perustelut valitsematta jättämiselle.

Jos kyse on koulutuksesta, johon on haettu 9 §:n 2 momentissa tarkoitettulla ryhmähakemuksella, hankintasopimuksessa nimetty työ- ja elinkeinotoimisto vahvistaa valinnan hyväksymällä hakemuksen.

12 §

Valintapäätöksestä ilmoittaminen

Valinnan tehnyt työ- ja elinkeinotoimisto ilmoittaa päätöksestä hakijan lisäksi hakemuksen lähettäneelle työ- ja elinkeinotoimistolle sekä tiedon koulutukseen hyväksytyistä ja varasijoille valituista myös koulutuspalvelujen tuottajalle.

Hylätylle hakijalle annettavan päätöksen tulee sisältää tieto hakijoiden kokonaismäärästä, perustelu valitsematta jättämiselle ja lisätietojen antajan yhteystiedot.

Koulutuspalvelun tuottaja lähettää vali-

tuille kutsun ja muun koulutuksen aloittamiseen liittyvän tarpeellisen aineiston, ellei hankintasopimuksessa ole sovittu toisin.

6 luku

Palkkatuki

13 §

Palkkatuen myöntämisen edellytykset eräissä tapauksissa

Poiketen siitä, mitä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 7 luvun 2 §:n 3 momentin 2 kohdassa säädetään, työnantajalle voidaan myöntää:

1) palkkatukea, vaikka työnantaja saa oppisopimuksen perusteella maksettavaa koulutuskorvausta;

2) palkkatukea korkeimpana korotettuna palkkatukena, vaikka työnantaja saa Raha-automaattiyhdistyksen avustusta tai veikkausvaroista maksettavaa avustusta tuella palkattavan henkilön palkkauskustannuksiin.

Palkkatuen myöntäminen oppisopimuksen perusteella edellyttää, että asianomainen koulutustarkastaja on antanut lausunnon koulutuksen soveltuvuudesta oppisopimuskoulutuksena suoritettavaksi.

14 §

Palkkatuen myöntäminen usealle työnantajalle

Palkkatukea voidaan myöntää ja maksaa saman työntekijän palkkaamiseksi useammalle työnantajalle samanaikaisesti edellyttäen, että tuella palkattavan työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on yhteensä vähintään 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta. Korkein korotettu palkkatuki voidaan kuitenkin myöntää ja maksaa, vaikka työaika palkanmaksukautta vastaavana ajanjaksona on lyhyempi kuin 85 prosenttia alan säännöllisestä työajasta.

15 §

Korkein korotettu palkkatuki

Rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle,

jota ei pidetä julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 7 luvun 5 §:ssä tarkoitettuna elinkeinotoimintaa harjoittavana työnantajana, voidaan maksaa korkeimpana korotettuna palkkatukena enintään tuella palkatun palkkauskustannukset. Muulle työnantajalle elinkeinotoimintaa harjoittavaa työnantajaa lukuun ottamatta voidaan maksaa korkeimpana korotettuna palkkatukena enintään tuella palkatulle maksettava palkka ennen vakuutetun lakisääteisten maksujen ja verojen pidätystä.

Korkein korotettu palkkatuki ei yhdessä oppisopimuskoulutuksesta maksettavan koulutuskorvauksen, Raha-automaattiyhdistyksen avustuksen, veikkausvaroista maksettavan avustuksen tai muiden palkkauskustannuksiin myönnettyjen tukien kanssa saa ylittää 1 momentin mukaista enimmäismäärää.

Vähennys korkeinta korotettua palkkatukea maksettaessa tehdään ensisijaisesti tuen lisäosasta, jos myönnetty tuki ylittää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua enimmäismäärän.

16 §

Palkkatuen hakeminen ja maksaminen

Palkkatuki maksetaan jälkikäteen työnantajan valinnan mukaan kuukauden, kahden kuukauden tai kolmen kuukauden jaksoissa. Palkkatukea koskeva maksatushakemus on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle kahden kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

17 §

Valtion virastolle tai laitokselle osoitetun määrärahan käytön seuranta

Valtion viraston ja laitoksen tulee tehdä kalenterikuukausittain ilmoitus työllisyysmäärärahojen käytöstä niillä palkattujen henkilöiden palkkauskustannuksiin ja muihin työn järjestämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin. Kuukausi-ilmoitus on toimitettava työ- ja elinkeinotoimistolle kuukauden kuluessa sen jakson päättymisestä, johon käytetyt työllisyysmäärärahat ovat kohdistuneet.

7 luku

Yritystoiminnan käynnistämisen- ja kehittämispalvelut

18 §

Starttirahan hakeminen ja maksaminen

Starttirahaa maksetaan niiltä päiviltä, joihin starttirahaa saava henkilöasiakas työskentelee yrityksessään.

Starttiraha maksetaan jälkikäteen kuukausittain. Starttirahaa koskeva maksatushakemus on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle kahden kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

19 §

Valtion rahoitusosuus yritystoiminnan kehittämispalvelusta

Valtion rahoitusosuus pk-yritykselle tarjottavan yritystoiminnan kehittämispalvelun toteutuneista kustannuksista on:

1) 80 prosenttia, kun kyse on asiantuntijapalvelusta pk-yrityksen kehittämistarpeiden arvioimiseksi tai kehittämissuunnitelman laatimiseksi;

2) 75 prosenttia, kun kyse on asiantuntijapalvelusta pk-yritykselle laaditun kehittämissuunnitelman toteuttamisen tukemiseksi tai asiantuntijapalvelusta pk-yritysten verkostoitumisen tukemiseksi;

3) 70 prosenttia, kun kyse on pk-yritykselle tarjottavasta koulutuspalvelusta.

20 §

Pk-yritykselle tarjottavien asiantuntijapalveluiden enimmäiskesto

Asiantuntijapalvelua pk-yritykselle laaditun kehittämissuunnitelman toteuttamisen tukemiseksi tarjotaan enintään 15 päivää kolmen vuoden aikana.

Pk-yritysten verkostoitumisen tukemiseksi tarjottavan asiantuntijapalvelun enimmäiskesto on kunkin verkostoitumishankkeeseen osallistuvan pk-yrityksen osalta enintään 15 päivää kolmen vuoden aikana.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu kol-

men vuoden tarkastelujakso alkaa siitä, kun yritys on ensimmäisen kerran saanut asiantuntijapalvelua.

8 luku

Kulukorvaus

21 §

Kulukorvauksen määrä

Jos palvelun pääasiallinen järjestämispaikka sijaitsee työnhakijan työssäkäyntialueella, palvelu katsotaan kokonaisuudessaan järjestetyksi työnhakijan työssäkäyntialueella.

Jos palvelun pääasiallinen järjestämispaikka sijaitsee työnhakijan työssäkäyntialueen ulkopuolella, palvelu katsotaan kokonaisuudessaan järjestetyksi työnhakijan työssäkäyntialueen ulkopuolella.

Jos palvelulla ei ole pääasiallista järjestämispaikkaa, palvelu katsotaan järjestetyksi työnhakijan työssäkäyntialueella tai sen ulkopuolella sen mukaan, missä työnhakija kulloinkin tosiasiallisesti osallistuu palveluun.

22 §

Kulukorvaus Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämässä koulutuksessa

Pohjoiskalotin koulutussäätiön järjestämään työvoimakoulutukseen osallistuvalla työnhakijalla, joka asuu koulutuksen aikana Suomessa, maksetaan kulukorvausta enintään viideltä päivältä kalenteriviikossa.

23 §

Kulukorvauksen maksamiseen liittyvät ilmoitukset ja tiedot

Työ- ja elinkeinotoimiston tulee ilmoittaa työttömyyskassalle tai Kansaneläkelaitokselle julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 9 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun kulukorvauksen maksamiseksi:

1) osallistuuko työnhakija palveluun työssäkäyntialueellaan, sen ulkopuolella vai työssäkäyntialueellaan, mutta kotikuntansa ulkopuolella;

2) työvoimakoulutuksen, julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 6 luvussa tarkoitetun työttömyysetuudella tuetun työnhakijan omaehtoisen opiskelun sekä kotoutumisen edistämisestä annetun lain (1386/2010) 22—24 §:ssä tarkoitetun omaehtoisen opiskelun aikaiset lomajaksot;

3) työnhakuvalmennuksen, uravalmennuksen ja kokeilun osallistumispäivät;

4) jos työkokeiluun osallistuva alle 25-vuotias työnhakija ei ole suorittanut ammatillista koulutusta, tieto siitä.

Työ- ja elinkeinotoimisto voi antaa 1 momentissa tarkoitetut tiedot työttömyyskassalle ja Kansaneläkelaitokselle elektronisen linjasieron avulla.

24 §

Työ- ja elinkeinotoimistolta haettava kulukorvaus ja korvauksen maksaminen

Julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 9 luvun 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu kulukorvaus maksetaan jälkikäteen kuukausittain. Kulukorvausta on haettava työ- ja elinkeinotoimistolta kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

9 luku

Palveluihin ja asiantuntija-arvionteihin liittyvät harkinnanvaraiset taloudelliset etuudet

25 §

Korvattavat matkat ja muuttokustannukset

Työ- ja elinkeinotoimisto voi myöntää korvausta seuraavien Suomessa tehtyjen edestakaisten matkojen matka- ja yöpymiskustannuksista:

1) matka työhaastatteluun tai työsopimuksen tekemiseksi, jos työ kestää vähintään kaksi viikkoa ja työaika on keskimäärin vähintään 18 tuntia viikossa;

2) matka työvoimakoulutuksen valintatilaisuuteen tai soveltuvuuskokeeseen;

3) matka oppilaitokseen tai olosuhteisiin tutustumiseksi, jos henkilöasiakkaan vamma

tai sairaus edellyttää mahdollisuutta tutustua oppilaitoksen soveltuvuuteen ja esteettömyyteen ennen työvoimakoulutuksen aloittamista;

4) matka palvelun järjestäjän luo kokeilusta sopimiseksi;

5) matka asiantuntija-arviointiin osallistumiseksi;

6) matka työ- ja elinkeinotoimistoon työllistymissuunnitelman tai sitä korvaavan suunnitelman laatimiseksi tai tarkistamiseksi taikka henkilökohtaisen ammatinvalinta- ja uraohjauksen saamiseksi, jos kysymyksessä on julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 10 luvun 1 §:n 3 momentissa tarkoitettu henkilöasiakas.

Työ- ja elinkeinotoimisto voi myöntää korvausta muuttokustannuksista, jotka aiheutuvat asuinirtaimiston muutosta Suomen alueella, jos työ kestää vähintään kuusi kuukautta ja työaika on keskimäärin vähintään 18 tuntia viikossa. Muuttokustannusten korvauksen edellytyksenä on, että muutto on tapahtunut kuuden kuukauden kuluessa työsuhteen alkamisesta.

26 §

Matka-, yöpymis- ja muuttokustannusten korvausperuste

Matkakustannusten korvausperuste 25 §:ssä tarkoitetuissa matkoissa on matka kilometreinä kerrottuna 0,21 eurolla. Matkakustannukset korvataan kokonaan siltä osin kuin ne ylittävät 9 euroa.

Matkan pituutta määriteltäessä matka katsotaan alkaneeksi työttömän työnhakijan tosiasiallisesta asuinpaikasta. Jos muuhun arviointiin ei ole aihetta, henkilön tosiasiallisena asuinpaikkana pidetään hänen työ- ja elinkeinotoimiston asiakastietojärjestelmään merkittyä osoitettaan.

Yöpymiskustannukset korvataan aiheutuneiden kustannusten perusteella, kuitenkin enintään 80 euroa vuorokaudessa.

Muuttokustannukset korvataan aiheutuneiden kustannusten perusteella, kuitenkin enintään 700 euroa.

27 §

Matka-, yöpymis- ja muuttokustannusten korvauksen hakeminen ja maksaminen

Matka- ja yöpymiskustannusten korvausta on haettava työ- ja elinkeinotoimistolta kuukauden kuluessa matkan päättymisestä ja muuttokustannusten korvausta kuukauden kuluessa muutosta. Työ- ja elinkeinotoimisto voi hyväksyä korvauksen maksettavaksi kokonaan tai osittain enakkona.

28 §

Työolosuhteiden järjestelytuella korvattavat kustannukset

Työ- ja elinkeinotoimisto voi myöntää työolosuhteiden järjestelytukea enintään 4000 euroa henkilöä kohden seuraaviin kustannuksiin:

1) työvälineisiin, kalusteisiin tai työpaikan olosuhteisiin tehtäviin muutoksiin, jotka ovat välttämättömiä vammasta tai sairaudesta aiheutuvan haitan poistamiseksi tai vähentämiseksi;

2) uuden työvälineen tai kalusteen hankintakustannuksiin, jos hankintakustannukset ovat 1 kohdassa tarkoitettuja muutokustannuksia pienemmät.

Työ- ja elinkeinotoimisto voi myöntää työolosuhteiden järjestelytukea korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua enintään 20 tuntia kuukaudessa enintään 18 kuukauden ajan. Työolosuhteiden järjestelytukea maksetaan toteutuneiden tuntien perusteella 20 euroa tunnilta.

Jos työnantaja on hakenut työolosuhteiden järjestelytukea työssä olevan työntekijän vammasta tai sairaudesta aiheutuviin 1 momentissa tarkoitettuihin kustannuksiin, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että työnantaja osallistuu kustannusten rahoittamiseen kohtuulliseksi katsottavalla määrällä.

Työnantajan on toimitettava työ- ja elinkeinotoimistolle tarpeelliset selvitykset työolosuhteiden järjestelytuen tarpeen arvioimiseksi.

29 §

Työolosuhteiden järjestelytuen hakeminen ja maksaminen

Työolosuhteiden järjestelytukea 28 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin kustannuksiin on haettava työ- ja elinkeinotoimistolta kuukauden kuluessa muutostyön tekemisestä tai työvälineen taikka kalusteen hankinnasta. Työ- ja elinkeinotoimisto voi hyväksyä työolosuhteiden järjestelytuen maksettavaksi kokonaan tai osittain enakkona.

Työolosuhteiden järjestelytuki korvaamaan toisen työntekijän antamaa apua maksetaan jälkikäteen kuukausittain. Työolosuhteiden järjestelytukea koskeva maksatushakemus on toimitettava kahden kuukauden kuluessa maksatusjakson päättymisestä.

10 luku

Työllistämisvelvoite ja kunnalle myönnettävä lisätuki

30 §

Kuntoutus-, koulutus- ja työntekomahdollisuudesta informointi

Työ- ja elinkeinotoimiston on kerrottava julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle, että hänellä on oikeus:

1) työllistymistä edistävään kuntoutukseen;

2) työllistymistä edistävään työvoimakoulutukseen; tai

3) tarvittaessa kunnan järjestämään työntekomahdollisuuteen, jos hänelle soveltuvaa työvoimakoulutusta tai kuntoutusta ei voida järjestää.

31 §

Työllistämismenettely

Työ- ja elinkeinotoimiston on ilmoitettava työllistämisvelvolliselle kunnalle tämän työllistämisvelvollisuudesta. Työllistämismenettelytuksesta tulee käydä ilmi työllistämisvelvoitteen peruste, työllistettävän koulutus ja työ-

kokemus sekä muut työllistämisen kannalta tarpeelliset tiedot.

Työllistämisilmoitus on tehtävä viimeistään kaksi viikkoa ennen työttömyysturvalain (1290/2002) 6 luvun 7 §:ssä säädetyn päivärahakauden enimmäisajan päättymistä.

Työllistämisvelvoitteen perusteella järjestettävästä työstä tehdään määräaikainen työsopimus, jonka työntekijä saa päättää kesken sopimuskauden siirtyäkseen uuteen palvelusuhteeseen.

32 §

Kunnalle myönnettävä lisätuki

Kunnan on toimitettava työ- ja elinkeinotoimiston hyväksyttäväksi selvitys julkisesta työvoima- ja palvelusta annetun lain 11 luvun 4 §:n mukaisen lisätuen maksamista varten kultakin vuosineljännekseltä.

11 luku

TY-neuvottelukunta

33 §

TY-neuvottelukunnan tehtävät ja kokoontuminen

TY-neuvottelukunnan tehtävänä on tukea alueellisesti:

- 1) työstä työhön –periaatteen toteutumista;
- 2) elinkeino- ja työelämän jatkuvaa uusiutumista;
- 3) koko työvoimapotentiaalin saamista käyttöön.

Edellä 1 momentissa säädettyjen tehtävien täyttämiseksi neuvottelukunta:

- 1) sopii toimintamalleista, joiden avulla työmarkkinoilla tapahtuvia muutoksia voidaan hallita;
- 2) antaa työvoiman saatavuuden turvaamiseksi ja työllisyyden edistämiseksi tehtäväaliansa liittyviä lausuntoja viranomaisille ja muille tahoille;
- 3) seuraa työ- ja elinkeinotoimistolle asetettujen tavoitteiden toteutumista sekä arvioi työ- ja elinkeinotoimiston toiminnan vaikutavuutta ja laatua.

Neuvottelukunta sopii vuosittain alustavasta työsuunnitelmasta. Neuvottelukunta kokoontuu vähintään neljä kertaa vuodessa.

34 §

TY-neuvottelukunnan kokoonpano

Neuvottelukunnan jäsenenä on työ- ja elinkeinotoimiston johtaja. Jos työ- ja elinkeinotoimiston yhteydessä toimii useita neuvottelukuntia, jäsenenä voi olla muukin työ- ja elinkeinotoimiston virkamies.

Työ- ja elinkeinotoimisto nimittää neuvottelukuntaan enintään yhdeksän muuta jäsentä ja kullekin heistä henkilökohtaisen varajäsenen. Kuusi jäsentä, joista puolet edustaa työnantajia ja yrittäjiä ja puolet työntekijöitä, sekä heidän varajäsenensä nimitetään keskeisten työelämän järjestöjen esityksestä. Yksi jäsen ja hänen varajäsenensä nimitetään alueen kuntien esityksestä. Lisäksi työ- ja elinkeinotoimisto voi nimittää neuvottelukuntaan enintään kaksi alueen muita keskeisiä toimijoita edustavaa jäsentä ja heidän varajäsenensä.

Neuvottelukunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtajaksi ja varapuheenjohtajaksi ei saa valita työ- ja elinkeinotoimiston edustajaa. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on vuosi tai, jos neuvottelukunnan toimikautta on jäljellä tätä vähemmän, neuvottelukunnan toimikauden jäljellä oleva osa.

Neuvottelukunta voi käyttää apunaan asiantuntijoita. Neuvottelukunnalla on työ- ja elinkeinotoimiston määräämä sihteeri.

35 §

Kokouspalkkiot ja kustannusten korvaaminen

Neuvottelukunnan puheenjohtajalle, varapuheenjohtajalle ja muille jäsenille, varajäsenille, asiantuntijoille ja sihteerille suoritetaan matkakustannusten korvausta valtion virkamiesten matkakustannusten korvaamisesta tehdyn virkaehtosopimuksen mukaisesti ja palkkiota neuvottelukunnan työstä valtiovarainministeriön suosituksen mukaisesti.

12 luku

Yksityiset työvoimapalvelut

36 §

Yksityisiä työvoimapalveluja koskeva tietojenantovelvollisuus

Yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajan on pyynnöstä annettava työ- ja elinkeinoministeriölle tiedot:

- 1) työhön välitettyjen henkilöiden määrästä ammattiryhmittäin;
- 2) vuokrattujen henkilöiden määrästä ja vuokratyösuhteiden keskimääräisestä kes-
tosta;
- 3) työnvälityspalveluja käyttäneiden ja työvoimaa vuokranneiden asiakkaiden määrästä;
- 4) muista tarjoamistaan työnhakuun liitty-
vistä palveluista.

Yksityisten työnvälityspalvelujen tarjoajia edustava yhteisö voi sopimuksesta toimittaa 1 momentissa tarkoitetut tiedot yksityisten työvoimapalvelujen tarjoajien puolesta

Edellä 1 momentissa tarkoitetut tiedot on toimitettava työ- ja elinkeinoministeriölle sen tarkemmin määräämällä tavalla. Työ- elinkeinoministeriö julkaisee tietoja koskevan yhteenvedon määräjain.

37 §

Yhteistyö

Työ- ja elinkeinoministeriö käsittelee yhdessä työmarkkinajärjestöjen kanssa työ- ja elinkeinoviranomaisten ja yksityisten työvoimapalvelujen välistä yhteistyötä ja 36 §:ssä säädettyä tietojenantovelvollisuuden toimeenpanoa koskevat asiat.

13 luku

Tukien ja korvausten hakeminen, myöntäminen ja maksaminen

38 §

Useaa vuotta koskevat päätökset

Jos työ- ja elinkeinotoimisto tai elinkeino-

liikenne- ja ympäristökeskus tekee julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain tai tämän asetuksen nojalla useaa vuotta koskevan päätöksen tuen tai korvauksen myöntämisestä, palvelun hankkimisesta tai työllisyysmäärärahojen osoittamisesta tai myöntämisestä eikä valtion talousarviossa ole osoitettu valtuutta tai siirtomäärärahaa tällaisen päätöksen tekemiseksi, päätös on tehtävä ehdolla, että tarvittavat määrärahat ovat käytettävissä.

Päätökseen ei oteta edellä 1 momentissa tarkoitettua ehtoa, jos kyse on julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain 11 luvussa tarkoitettusta työllistämis- tai aluevelvoitteesta.

14 luku

Työllisyyspoliittinen avustus

39 §

Työllisyyspoliittisen avustuksen tarkoitus ja tuettava toiminta

Työllisyyspoliittisella avustuksella järjestettävällä toiminnalla parannetaan työttömien työnhakijoiden työmarkkinavalmiuksia ja edistetään heidän työllistymistään. Avustusta voidaan myöntää toimintaan, jossa työttömille työnhakijoille järjestetään ja kehitetään työmahdollisuuksia tai työkokeiluja sekä niihin liittyviä palveluja ja toimintamalleja.

Avustusta voidaan lisäksi myöntää sosiaalisista yrityksistä annetun lain (1351/2003) 3 §:n 1 momentissa säädettyssä tarkoituksessa.

Avustuksen myöntävä viranomainen voi avustusta myönnettäessä asettaa avustuksen tarkoituksen toteuttamisen kannalta tarpeellisia ehtoja.

40 §

Avustuksen saaja

Avustusta voidaan myöntää yhdistykselle, säätiölle, kunnalle ja kuntayhtymälle. Lisäksi avustusta voidaan myöntää yhteisölle sosiaalisen yrityksen perustamiseen ja sen toiminnan vakiinnuttamiseen, sekä yhteisölle, jonka

tarkoituksena on selvittää sosiaalisen yrityksen perustamismahdollisuuksia.

41 §

Avustuksen myöntäminen sosiaaliseen yritystoimintaan

Avustus myönnetään de minimis -tukena yhteisölle, jonka tarkoituksena on sosiaalisen yrityksen perustaminen tai vakiinnuttaminen taikka sosiaalisen yrityksen perustamismahdollisuuksien selvittäminen.

42 §

Avustuksen myöntämisen ja käytön rajoitukset

Avustusta ei myönnetä eikä sitä saa käyttää:

- 1) elinkeinotoimintaan liittyviin kustannuksiin;
- 2) julkisina työvoima- ja yrityspalveluina tuotettaviin palveluihin;
- 3) sellaisten palvelujen tuottamiseen tai hankkimiseen, jotka kunta tai kuntayhtymä on lain mukaan velvollinen järjestämään;
- 4) investointeihin ja irtaimen käyttöomaisuuden hankintamenoihin;
- 5) vuokratukustannuksiin.

43 §

Avustuksen määrä

Yhdistykselle ja säätiölle avustusta voidaan myöntää enintään 100 prosenttia avustuksen myöntävän viranomaisen hyväksymistä kokonaiskustannuksista.

Sosiaaliselle yritykselle ja muulle yhteisölle, jonka tarkoituksena on selvittää sosiaalisen yrityksen perustamismahdollisuuksia, lukuun ottamatta kuntaa ja kuntayhtymää, avustusta voidaan myöntää enintään 75 prosenttia avustuksen myöntävän viranomaisen hyväksymistä kokonaiskustannuksista.

Kunnalle ja kuntayhtymälle avustusta voidaan myöntää enintään 50 prosenttia avustuksen myöntävän viranomaisen hyväksymistä kokonaiskustannuksista.

Avustuksen tukitasosta ja määrästä päätettäessä otetaan huomioon avustettavan toiminn

nan sisältö sekä toiminnan kohderyhmään kuuluvien henkilöiden määrä ja henkilökohdaisen ohjauksen ja tuen tarve. Lisäksi voidaan ottaa huomioon avustettavasta toiminnasta saatavat tulot.

44 §

Kunnalle ja kuntayhtymälle eräissä tapauksissa myönnettävän avustuksen määrä

Kunnalle tai kuntayhtymälle, joka osallistuu vähintään 500 päivältä työttömyysetuutta työttömyyden perusteella saaneiden tai yhtäjaksoisesti 12 kuukautta työttöminä työnhakijoina olleiden palvelutarpeen arviointiin, palveluprosessin suunnitteluun ja seurantaan, ja joka koordinoi tässä pykälässä tarkoitettujen työttömien työnhakijoiden palvelujen järjestämistä alueellaan, avustusta voidaan myöntää enintään 75 prosenttia avustuksen myöntävän viranomaisen hyväksymistä kokonaiskustannuksista.

45 §

Avustuksen suhde muuhun valtionrahoitukseen

Avustus ei saa yhdessä samoihin kustannuksiin maksetun valtion muun rahoitustuen kanssa ylittää avustuksen myöntävän viranomaisen hyväksymiä kokonaiskustannuksia. Valtion rahoitustueksi katsotaan avustuksen enimmäismäärää arvioitaessa valtion talousarvion määrärahasta ja talousarvion ulkopuolisesta valtion hallinnoimasta rahastosta maksettu valtionosuus ja -avustus, korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista korkoa alemmalla korolla myönnettyyn lainaan sisältyvä korkoetu sekä muun lainan korkoon kohdistuva korkotuki.

46 §

Avustuksen kesto

Avustusta voidaan myöntää enintään kolmen vuoden ajaksi kerrallaan. Sosiaaliselle yritykselle voidaan yritystoiminnan käynnistämistä ja vakiinnuttamiskustannuksiin myöntää avustusta vain ajaksi, jonka yritystoimin-

nan käynnistämisen ja vakiinnuttamisen arvioidaan kestävä.

47 §

Avustuksen hakumahdollisuudesta tiedottaminen

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten tulee tiedottaa sopivalla tavalla mahdollisuudesta hakea avustusta ja hakemismenettelyä sekä antaa tietoja avustuksen myöntämisen yleisistä edellytyksistä ja avustuksen ehdoista.

48 §

Avustuksen hakeminen

Avustushakemuksesta tulee käydä ilmi toiminnan sisältö ja tavoitteet, kustannusarvio ja rahoitussuunnitelma. Hakemuksesta tulee lisäksi käydä ilmi arvio avustettavasta toiminnasta saatavista tuloista, rahoitussuunnitelman toteuttamiseen liittyvät jo tehdyt päätökset, selvitys samoihin kustannuksiin liittyvästä mahdollisesta muusta valtionrahoituksesta sekä muut avustuksen myöntämisen ja hakemuksen käsittelyn kannalta tarpeelliset tiedot.

49 §

Avustuksen myöntäminen

Avustuksen myöntää elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus. Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että se työ- ja elinkeinotoimisto, jonka toimialueella toiminta toteutetaan, puoltaa avustuksen myöntämistä.

50 §

Avustuksen ennakko

Avustusta voidaan maksaa enakkona. Ennakko on enintään 50 prosenttia kullekin maksujaksolle kohdistuvasta avustuksesta. Työttömien perustamalle rekisteröidylle yhdistykselle voidaan maksaa kunkin avustuksen koko avustus enakkona.

51 §

Avustuksen maksaminen

Avustus tai, jos avustusta on maksettu enakkona, ennakon ylittävä osa maksetaan maksujaksoittain jälkikäteen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle toimitetun maksatushakemuksen perusteella. Maksatushakemuksen tulee perustua toteutuneisiin kustannuksiin.

Maksujakso on muiden kuin työttömien perustaman rekisteröidyn yhdistyksen osalta kolme kalenterikuukautta, jollei avustuksen myöntämispäätöksessä ole muuta määrätty. Työttömien perustaman rekisteröidyn yhdistyksen osalta maksujakso on kalenterikuukausi.

Maksatushakemus on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle kahden kuukauden kuluessa sen maksujakson päättymisestä, jota hakemus koskee. Ennakkoa koskeva maksatushakemus on toimitettava elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle hyvissä ajoin ennen sen maksujakson alkua, johon ennakko kohdistuu. Maksatushakemuksessa avustuksen saajan on selvitettävä kustannukset, joiden avustuksen saaja arvioi erääntyvän maksettaviksi seuraavan maksujakson aikana.

52 §

Kirjanpito

Muu avustuksen saaja kuin sosiaalinen yritys on velvollinen pitämään avustettavasta toiminnasta kirjanpitolain (1336/1997) mukaista, erillistä kirjanpitoa, jollei avustettavan toiminnan rahoituksen tilinpitoa esitetä yhteisön tai säätiön kirjanpidossa omilla tileillään ja valvontaa ole mahdollista suorittaa ilman vaikeuksia.

Jos avustuksen saaja on 1 momentin mukaisesti velvollinen pitämään erillistä kirjanpitoa, avustettavan toiminnan koko kirjanpito ja siihen liittyvät tositteet on säilytettävä niin, että ne on helppo tarkastaa. Kirjanpitoaineiston säilyttämisestä säädetään kirjanpitolain 2 luvun 10 §:ssä.

53 §

Seuranta ja valvonta

Avustuksen saajan tulee vuosittain avustuksen myöntämistä koskevassa päätöksessä asetetussa määräajassa toimittaa selvitys avustetusta toiminnasta ja avustuksen käytöstä asianomaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2012

Sosiaali- ja terveysministeri *Paula Risikko*

54 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Sen 19 ja 20 § tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2014. Asetuksen 44 § on voimassa 31 päivään joulukuuta 2015.

Asetuksen 44 §:n nojalla myönnettyä työllisyyspoliittista avustusta voidaan maksaa enintään 31 päivään maaliskuuta 2016.

Ylitarkastaja Tiina Korhonen